

SLOVENSKI NAROD.

Izbaia vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Pokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstr., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnistva telefon št. 85.

Vnebovpijoča krivica ali najdena hranilna knjižica.

II.

Služaj Mihe Plešca, okrog katerega se plete današnji naš članek, s prejšnjim sicer ni identičen, a silno soroden mu je vendar. Razložiti ga moramo in to že zategadelj, da se pokaže, kdo je v tem slučaju pravico zastopal, kdo krivico. Le za pravico se gre, in tu ostane pravica, in naj je posvetnim sodnikom tudi prikrita ostala!

Dne 10. junija 1904. je na Brezovici pri Sv. Katarini umrla Marija Plešec, ne da bi bila zapustila kako oporoko.

Marija Plešec je pri življenju govorila, da ima eno samo hranilnično knjižico. Vide dr. Furlanovo tožbo (G I 69/5/1).

Kakor navada, padli so tudi pri ti priliki dediči po sinu, pri katerem je mati umrla, ter zahtevali od njega milijone. Ta sin je bil Miha Plešec, zadolžen posestnik, ki bi smodnika ne bil iznašel, če bi slučajno že ne bil iznajden. Revež je, in spreten advokat ga brez težave pripravi do tega, da podkriža lastno smrtno obsodbo, ne da bi prišel do zavesti, kaj je podpisal!

Kar je Miha Plešec o zapuščini svoje matere resničnega priznal, to je zapisano v zapisniku z dne 30. jul. 1904. A VIII 478.4. Pri tem zaslišanju ni bilo odvetnika in vršilo se je v mirni obliki, tako da Miha Plešec s svojo ponižno inteligenco ni prišel iz ravnotežja. „Priznal je, da je imel pred 12 leti spravljeno hranilno knjižico pokojne matere Marije Plešec, da pa sta pred 12 leti šla z materjo v Kranjsko hranilnico in da so tam mati dvignili na svojo knjižico 400 K, katere so mu nato podarili za nakup travnika, knjižico pa nato obdržali, ne da bi on vedel o nadaljni usodi te knjižice in o naloženem denarju, ter pripominja, da so mati v teh 12 letih lahko ves denar porabili.“ Vide akt (G I 69/5/1).

Da se je to priznanje vzelo za podlago zapuščinske razprave, ter se vse drugo prepustilo poznejši mirni

pravdi, bi bil Miha Plešec lažje vozil svoj voziček, nego ga je tako. Ali dediči Marije Plešec, ki je pri življenju pravila, da je imela eno samo hranilnično knjižico, so se zatekli k dr. Furlanu, ki je sprožil sedaj divji svoj aparat. Na njegov predlog je zapuščinski sodnik povprašal pri Kranjski hranilnici za knjižicami Marije Plešec. Vodstvo Kranjske hranilnice je s poročilom z dne 12. novembra 1904. sodišču naznanilo, da je Marija Plešec imela eno samo knjižico, št. 183684, da pa je bila le-ta dne 5. decembra 1901., torej skoraj tri leta pred smrtjo zapustnice, popolnem realizovana, in da je zadnji znesek 1208 K 02 v dvignil na to knjižico neki Miha Plešec. To je zadoščalo dr. Furlanu, da je (dr. Furlan) zahteval, da naj se v zapuščino po Mariji Plešec postavi na račun knjižice št. 183684 cela njena vrednost 2180 K 38 v! Ker je hranilnica poročala, da je v knjižici zapisano, da je Miha Plešec, katerega ime je pa lahko druga oseba zlorabila, dvignil zadnji ostanek, se je brez daljših ovinkov trdilo, da je Miha Plešec dolžnik za celih 2180 K 38 v!

Dr. Furlan s tem lepim uspehom se ni bil zadovoljen; Marija Plešec je morala imeti več hranilničnih knjižic, a on jih je moral izvozati. Tu se je zastavila tista divja energija, o kateri smo že govorili. Gospodu dr. Furlanu hranilnično uradno poročilo ni zadostovalo, in domneval je, da je hranilnično vodstvo malomarno postopalo. Zatorej je prosil zapuščinsko oblast, da mu izda pooblastilo, da sme sam poizvedovati pri Kranjski hranilnici ter dotične vloge pregledati.

Poslušajmo, kaj dr. Furlanova tožba (G I 69/5/1) o nadaljnjih uspehih pripoveduje.

„Z izdanim pooblastilom poizvedel je dr. Furlan pri Kranjski hranilnici ter našel še nerealizovano vlogo pokojne Marije Plešec št. 153.943 z glavnico 1240 K in z vrednostjo na dan smrti pokojnice t. j. 10. junija 1904 vsled naraslih obresti 1934 K 62 vin.“

„Iz hranilničnih glavnih knjig je vodstvo hranilnice dr. Furlanu pojas-

nilo, da do smrti pokojne Mine Plešec t. j. do 10. junija 1904 na to knjižico ni nihče ničesar vzdignil, da je pa prvič na to knjižico šele neznan sedanji posestnik knjižice potegnil dne 29. julija 1904 vse do tedaj natekle obresti v znesku 698 K 86 v in nato dne 3. novembra 1904 od glavnice 40 K, tako, da je vrednost knjižice št. 153.943 dne 3. novembra 1904 znašala le še 1200 K.“

„S tem je bila za dr. Furlana stvar pojasnjena, in dognano, da je materina hranilna knjižica št. 153.943 Kranjske hranilnice v rokah toženca.“

Tako tožba. S tem famoznim svojim preiskavanjem je pomnožil dr. Furlan zapuščino Marije Plešec za celih 1934 K 62 v, ker se je ubogemu Mihi Plešcu na rovaš zapisala ne samo ostala glavnica 1200 K, temveč tudi po neznanih roki dvigneni svoti 698 K 86 v in 40 K. Zatorej dr. Furlan ni opravičen trditi, da se je šlo sploh za denar, šlo se je spejčno le za knjižico št. 153.943 in oziroma za njeno vrednost 1934 K 62 v, katera se je po krivici v zapuščino vsilila.

Za Miha Plešca osodepolno preiskavanje dr. Furlana pa je bolehalo na izvanredni površnosti. Dr. Furlan bil je v tem slučaju zelo ognjevit pa tudi zelo površen civilni dektiv.

Ko se je po izgubljeni pravdi vpeljalo amortizacijsko postopanje, zglasil se je pri sodišču Juri Oman, posestnik v Sori, št. 18, ter dokazal, da živi v Sori užitkarica Polona Tehovnik, da je le-ta po svoji sestri Mini Plešec podedovala knjižico št. 153.943, in da se je ta knjižica tudi pri hranilnici že dne 3. novembra 1904 prepisala na ime Polone Tehovnik. Slučaj je torej nanesel, da ste živeli dve Mariji Plešec, ena v Preski, druga pa v sorški fari. V življenju se niti poznale niste, tudi si niste bile nič v sorodu. Ko je ona v sorški fari umrla, je zapustila svojo knjižico sestri Poloni Tehovnik, ki je s pomočjo dotičnih sodnih listin dne 3. novembra 1904 pri hranilnici knjižico na svoje ime prepisati dala. Akt ljubljanskega dež. sodišča T 7/5/3.

Menda so se razlegali zadnjikrat po reških ulicah živio-klici in zadnjikrat je govoril slavnj Hrvat na Reki očitno domoljubni govor. Čutil si se na hrvaških tleh; nikjer nisi videl narodnega nasprotnika, kajti vsi so čepeli doma in trdo so zaprli vsa okna, da bi ničesar ne videli, ne čuli.

Drugo jutro smo se učenci na vse zgodaj zbrali pod veliko hrvaško zastavo in prepevaje hrvaške davorije smo stopali veseli proti Grobniškemu polju. Tu smo se utaborili pod milim nebom ter znašli suhljad in drv, da smo si na raznju pekli jagunje. Vsečili smo se mladega življenja svojega; kakor dobri bratje smo se ljubili in drug poleg drugega posedli na zemljo v velikem kolobaru. Prišel je tudi ljubljani naš Janez Trdina in ponudil smo mu kruha s soljo in kupico vina. Tako smo počivali od dolgega pota, dokler je napočil čas, da smo šli vsi skupaj k posvečevanju županijske zastave. Ginljiva je bila ta redka svečanost, na katero se je sešlo več tisoč domoljubnih Hrvatov. Predaleč bi našel, ko bi hotel vse to

Kakor smo zgoraj videli, je vodstvo Kranjske hranilnice v zapuščinski zadevi naše Marije Plešec sodišču izročilo svoje poročilo dne 12. novembra 1904. Očividno je tedaj, da je pričel dr. Furlan svoje raziskovanje šele po 12. novembru 1904, a ves čas, kar je trajalo famozno to raziskovanje, je bila knjižica 153.943 prepisana že na ime Polone Tehovnik, kar je danes sodnijsko dokazano. Odtod tudi izvira, da vodstvo Kranjske hranilnice v svojem poročilu z dne 12. novembra 1904 knjižice sploh omenjati ni moglo, ker je bila knjižica že dne 3. novembra 1904 pravilno prepisana na Polono Tehovnik. Te prevažne okoliščine pa dr. Furlan pri svojem usiljivem preiskavanju pri Kranjski hranilnici ni opazil, in zategadelj se očitano velike malomarnosti ne more izogniti. Če bi drugega ne bilo, nego kruta ta malomarnost, je že ž njo za dr. Furlana, ako je vesten odvetnik, velika moralna odgovornost nasproti Mihi Plešcu, ki sedaj z raztrganim komolcem okrog hodi, utemeljena.

Preosnova ministrstva.

Dunaj, 22. januarja. Dr. plem. Derschatta je opravičil brzojavno svoje nepričakovano odpotovanje s tem, da je imel nujnih poslov v štaterskem deželnem zboru. Odsek četvorice nemških voditeljev mu je izrekel zaradi takega postopanja nezupnico, a obenem sklenil, naj se nadaljujejo neovirano pogajanja zaradi parlamentarizovanja ministrstva. — Splošno se sodi v političnih krogih, da bodeta dr. Derschatta in Pacák imenovana za ministra še pred otvoritvijo državnega zbora, ako ne nastanejo zadnji trenotek velike ovire. Odsek četvorice bo imel te dni zopet sejo ter bo pozval dr. Derschatto brzojavno. Tudi nemški izvrševalni odbor bo imel še ta teden sejo. — Sicer nimata niti dr. Derschatta niti dr. Pacák izrecnega mandata vseh svojih strank za vstop v ministrstvo, a dr. Pacák je mnogo na boljem, ker se lahko zanaša na naknadno pritrditev svojega kluba in večjega

dela svojih rojakov, dočim vlada med nemškimi strankami v tem oziru splošna nesloga in nevoščljivost. Niti v isti stranki niso poslanci edini.

Brno, 22. januarja. Poslanec dr. Stransky piše v svojem listu, da sta bili že dve skupni konferenci med zastopniki Čehovin Nemcev, da bi se dognalo, ali je sploh skupno delovanje v državnem zboru mogoče. Razpravljalo se je o prepornih vprašanjih ter se končno konstatiralo, da položaj še ni tako zrel, da bi se moglo misliti na parlamentarno ministrstvo. Vendar se ni bati, da bi ponesrečena preosnova zahtevala Gautschevo ministrstvo za žrtve.

Cesar c volilni reformi.

Dunaj, 22. januarja. Cesar je sprejel malorusko deputacijo, ki je prišla posredovat v zadevi volilne reforme. Deputacija je sestala iz metropolita grofa Szeptyckegega, dveh škofov in maloruskih poslancev Romančuka in Korola. Prosili so, naj se glede neposrednih volitev postopa z Galicijo, posebno z vzhodno Galicijo, kjer bivajo Malorusi, ravno tako kakor z ostalimi kronovinami, t. j., da se da deželi toliko število mandatov, kakor ji gre po razmerju prebivalstva.

Cesar je odgovoril: „Moja vlada predloži, kakor je že napovedala, načrt volilne reforme takim prihodnjega zasedanja državnemu zboru v ustavno postopanje. Prepričani ste lahko, da bo moja vlada pri tej težavni nalogi najskrbneje gledala na pravice in koristi vseh narodnosti ter si bo prizadevala, nuditi vsakomur priliko, spraviti svoje težnje do veljave. Zaradi tega bodite prepričani, ki ste prišli k meni v imenu maloruskega naroda, da se bo volilna reforma tudi na vaš narod primerno ozirala. Za srečno izvršitev tega dela pa je v prvi vrsti treba ostati popolnoma v mejah zakonitosti. To pričakujem od vseh, zato pa prosim tudi vas, da zastavite ves vpliv, da izostanejo škruvajoče prireditve in izjave breztemeljne nezaupanja, ker to ne vodi do mira, temuč le poostri narodnostno nasprot-

ramo živeti v slogi ter se ž njimi zvezati zoper skupne naše sovražnike. Takih besed ni smel izustiti nihče proti nam reškim dijakom. Kakor iz enega grla je zagrmelo: „izdajica!“ in v tem trenutku je ležal nesrečni jurist na tleh. Čutil je mnogo mladih pesti, dokler ga niso županjski panduri odpeljali iz naše srede. Bila je že črna noč, ko smo se vzdignili ter nastopili dolgo pot proti Reki. Z bengaličnimi svečami smo si svetili. Bilo je že blizu polnoči, ko smo dospeli vsi utrujeni pod Trsat. Tu nas pri takoiimenovanih „Banskih vratih“ ustavi krdelec vojščakov z nasajenimi bajoneti. „Kaj pa je to?“ smo se jezili in začeli razsajati. V tem nas je vodnik potolažil, da so vojščaki komandirani za našo brambo. Ko so se namreč gospoda pripeljala z Grobniškega polja, so jih napadli fakini s kamenjem in je bilo tudi krvavih glav. Grozilo so se, da bodo nas dijake vse pobili. Zdal da je vse mirno; mi da naj bomo mirni, a vojščaki da nas bodo spremili v naša stanovanja. Tako je tudi bilo.

(Konec prih.)

LISTEK.

Trdina na Reki.

Spisal Josip Starč.

(Dalje.)

Med nami in Rečani ni več je-njalo nekako bojno stanje; niti z belega dne, na sredi korsa nismo bili varni pred potepuhi in fakini. Zdal so nas obsipavali s psovskami, zdaj so metali kamenje za nami, ne da bi jim mestni stražarji tega branili. Če smo le utegnili, smo zahajali odslej rajši v okolico ter se navduševali z veselimi petjem. Bilo pa je med nami pogumnih porednežev, ki so reškim lahonom in madžaronom kar radi kako zasolili. Naj za primer povem le eno dogodbico. Strastni madžaron hrvaške krvi je namestil nad svojo delavnico na korus ploščo v madžarskih barvah ter dal čisto po madžarski napisati svoje ime in svoj obrt. To nas je strašno jezilo in zbadalo v oči, kadar smo šli mimo. Naposled pa se ohrabrita dva naša tovariša, plečasti slovenski Dolenjce in žilavi hrvaški Li-

čanin, pa sta snela v pozni noči ploščo, jo doma razpilila na male kosce ter jih razmetala po vsem korusu. Drugo jutro niso vedeli Rečani, kaj bi od jeze, ko so prvo madžarsko firmo našli razkosano ležati po cesti. Gorje tistemu, ki jim je naredil to sramoto, ali niso ga zasledili nikdar. Tudi med dijaki nas je bilo prav malo, katerim sta predrzneža razodela svoje delo.

Hrvatstvo se je iz javnega življenja na Reki jelo počasi umikati. Še enkrat se je zasvetilo, pa le za nekoliko trenutkov. Bilo je to meseca maja 1861, ko se je blagoslovila ob obletnici slavne zmage Hrvatov nad Mongoli (1242) na Grobniškem polju nova zastava reške županije. Kumovala sta soproga velikega župana Zmajica in vladika Strosmajer, ki se je pripeljal dan poprej na Reko. Tudi drugih hrvaških gostov je prišlo toliko, da jih je kar mrgolelo po mestu. Pred toliko množico Hrvatov so umolknili Rečani in se poskrili. Zvečer smo napravili Strosmajerju sijajno bakljado, katere se je udeležil, kdor se je le količkaj čutil Hrvata.

stvo. Sicer pa je v vašem lastnem interesu, da živite v miru in zaupnosti z narodom, ki biva z vami v moji ljubljani Galiciji. Spravljivost teh dveh narodnosti, ki sta obe enako blizu mojemu prestolu, bo tudi olajšala volilno reformo, ki se ozira na zahteve časa.“

Reforma gosposke zbornice.

Dunaj, 22. januarja. Načrt ministrskega predsednika o reformi gosposke zbornice bi baje izdelan po sledečih točkah: Razen dosedanjih članov se pokliče v gosposko zbornico: vseh 16 deželnih glavarjev, vseh 17 županov dež. glav. mest, 30 zastopnikov trgovskih zbornic in polovica veleposestnikov, ki so doslej v poslanski zbornici, a bodo vsled splošne in enake volilne pravice večinoma izgubili mandate. Število članov gosposke zbornice bi se potemtakem zvišalo na 340 do 350 članov. Del članov bi se eventualno volil iz deželnih zborov. Tudi zastopniki strokovnih združenj in kmetijskih zbornic, ki se bodo šele ustanovile, pridejo v gosposko zbornico. Članom gosposke zbornice pa se z zakonitimi določbami tudi omogoči, potegovati se za državnoborski mandat. Načelniki treh skupin gosposke zbornice so pretresovali Gautschev načrt ter izjavili, da se ne strinjajo z njegovimi načrti in da ne sprejmo spojitve reforme gosposke zbornice z volilno reformo.

Uporno gibanje med Malorusi v Galiciji.

Lvov, 22. januarja. V kraju Tarnavica-Lesna so večeraj zborovali maloruski kmetje. Po shodu so se zgrabili z vojaštvom in orožniki. Vojaki so morali napad odbiti z bajoneti. Mnogo oseb je bilo hudo ranjenih, med njimi tudi občinski predstavnik. Tudi v Tlumacu je bil maloruski shod, in ker se je bilo bati izgrediv proti Poljakom in Židom, je odšla na shod eskadrona dragoncev.

Kriza na Ogrskem.

Budimpešta, 22. januarja. Med ministrom Kristofyjem in budimpeštanskim vrhovnim mestnim poglavarjem Rudnayem je nastal tako oster razpor, da je Rudnay poslal ministru svojo demisijo.

Takozvani reški odbor v združenju opoziciji je pooblastil poslanca Kossutha, da stopi v zvezo z dalmatinskim posl. dr. Čingrijo, kdaj se naj odbor sestane s hrvatskimi poslanci iz Dalmacije. Baje bo ta sestanek 4. februarja na Reki.

Gospodarska vojna med Avstro-Ogrsko in Srbijo.

Dunaj, 22. januarja. Še preden je bil izdan odgovor srbske vlade, je cesar pretečeno soboto rekel na dvornem plesu srbskemu poslaniku Vučiću: „Po mojem mnenju se je srbska vlada pri trgovinskih pogajanjih vedla zelo nekorektno.“ Vučić je vprašal: „Zakaj?“ Cesar je odgovoril: „Ne pogaja se z vlado, kdor je proti isti državi sklenil tajno zvezo.“ — Grof Goluchowski je povedal srbskemu poslaniku, da je Avstro-Ogrska trgovinska pogajanja s Srbijo pretrgala. Jutri bo v tej zadevi ministrska konferenca, katere se udeležijo tudi ogrski ministrski predsednik. Carinska vojska se začne z zatvoritvijo meje proti uvozu srbske živine.

Belgrad, 22. januarja. Belgrajski trgovci in industriji so sklenili resolucijo, v kateri sicer priznavajo potrebo trgovinske pogodbe z Avstrijo, vključno temu pa pozivajo vlado, naj ne popušča Avstriji. Ko so trgovci izvedeli, da je avstrijski konzulat odredil svinjskim potnim listom vizum, so takoj preklicali vsa naročila, ki so jih imeli v Avstriji.

Carigrad, 22. januarja. Turška vlada je dala izjaviti srbski vladi, da ne more obnoviti srbsko-turške trgovinske pogodbe, ako se definitivno sklene srbsko-bolgarska carinska zveza.

Belgrad, 22. januarja. „Politika“ piše: Inozemski agenti po na-

ročilu Avstrije, se trudijo na vse mogoče načine, da razderejo prijateljstvo med Srbijo in Bolgarijo. Tako so nedavno v Sofiji zaplenili pisma polkovnika Mašina, ki poziva bolgarske častnike, naj vržejo kneza Ferdinandaterproglasijo kralja Petra za bolgarskega kneza. V Sofiji so se merodajni krogi zaradi teh pisem zelo vznemirili, toda kmalu so se prepričali, da so vsa taka pisma in proklamacije navadnih falzifikati, ker pisma niso bila pisana v Srbiji ter je tudi polkovnikov podpis ponarejen. To je dokaz, da z gotovih strani ne mirujejo, temuč se na vse načine trudijo, da zaneso čimveč zavisti in nezaupanja med balkanske države.“

Dogodki na Ruskem.

Varšava, 22. januarja. Vsled poziva socialnih demokratov se praznuje danes obletnica petersburških dogodkov v vseh tovarnah v Varšavi, Lodžu in Kijevu. V Kijevu so zaprli mnogo višjih železniških uradnikov in častnikov. Vse ječe so prenapolnjene.

Konec Zeppelinove ladje.

(Izvirno poročilo.)

Kisslegg (Württemberg) 18. jan. 1906. Zeppelinove ladje, ki je zadnja leta vzbujala splošno pozornost in bi bila imela rešiti problem prostega poleta, ni več. Sedaj ko to pišem, leži orjak onemogel in razorožen na prostnem travniku in neusmiljeno pojete sekira in žaga, da hrešči velikanski ogrodje. Brzjav nosi vest o zadnjem ponesrečenem poletu širom sveta, problem pa pričakuje novega rešitelja.

Služaj hoče, da sem bil navzoč ob zadnjih urah te svetovne abnormitete in zanimalo bode še koga drugega izvedeti podrobnosti o zadnjem vzletu te senzacionalne prikazni.

General grof Zeppelin se je dvignil — brez poprejšnjega naznanila — v spremstvu sedmerih oseb, ki so zasedle obele balonovi gondoli, večeraj 17. januarja proti polu trem popoldne v Friedrichshafenu ob Bodenskem jezeru. Balon je sprva krožil nad jezerom, izvršil nekaj manevrov, da izpriča svojo sposobnost, potem pa zaplaval proti vzhodu nad švabsko planjavo.

Okoli 4. ure popoldne prihaja vlak od Bodenskega jezera sem v Kisslegg, majhen württemberski trg. Potniki tega vlaka opazijo malo pred imenovano postajo v bližini proge orjaško ladjo, ki se je bila spustila nad obširnimi travnikom očitno z namenom, da se zasidra.

Bliskoma se raznese vest po hišah in četrtr ure pozneje se drve vozovi, motorji, kolese in — last not least — neizogibna vaška drhal na lice mesta. V 20 minutah dospemo na historično mesto.

Pred nami je orjak v vsi svoji dolgotosti (126 m), popolnoma miren. Čuden gost na tej enolični ravnini. Prostran, močvirnat pašnik, nekaj samevajočih brez, petdeset korakov daleč osamela kmetška hiša, v sredi pa ta v belo rjuho zaviti velikan.

Sprednji konec visi še prosto v zraku, le gondola se dotika tal, zadnji pa je ob tleh in sedaj že zapazimo, da zeva. Stopimo bližje, nekoliko oprezno, kajti 10.000 kg teška pošast se giblje vsled močnega vetra, pa ne da mi leže ta orjaška mora na prsi. Lahko smo brez skrbi, balon tiči. So ga li zasidrali? Ne, ne, tu ne pomaga nič več, revež je obtičal, ravno blatni kolovoz je zasedel v vsi svoji dolžini. Ob kraju te poti moli mala breza svoje prazne veje proti nebu in ta dolgočasna metla je zadala smrtni sunek dragocenemu velikanu. Ravno med zadnji koničasti konec je zadržala svoje lesene šibe in se zapletla med aluminijevo ogrodje, da je revež razcapan in raztrgan obstal. Prava sreča za drzne pionirje tega drznega problema — ta zgodovinska brezica jim je najbrže otela življenje. Kmalu izvemo podrobnosti.

Balon je sprva dobro funkcionalen. V poldrugi uri je mirno preplaval kakih 50—60 km, dvigajoč se polagoma na 300 m. Že nad bodenskim jezerom pa je balon prenehal funkcijonirati in sicer iz naslednjih vzrokov: 1.) eno izmed stranskih krmil se je bilo prevrglo, 2.) prekinila se je zveza med motorjem in dvema sprednjima propellerjema, katera sta se radi nekega pogrška na hladilnem aparatu tudi preveč razvnela. Vsled tega je veter ladjo kot naveden balon podil pred seboj. Zeppelin je odredil, da se spusti balon na travnik, ki se imenuje „Allwinden“, na povratek k Bodenskemu jezeru pa ni mogel več misliti. Balon je plaval v visočini 850 m nad morjem oziroma 450 m nad Bodenskim jezerom. Daljava med Friedrichshafenom in Kissleggom v zračni črti znaša 25 km.

Zaman skušajo balon, ki proži vetru vso svojo dolžino, obrniti tako, da se postavi v smeri vetra s koničastim koncem naprej. Mogočno se opira veter ob orjaške boke in ga žene pred seboj. Prva gondola že dolgo signalizuje, naj se zrakoplov spusti na tla, a izumitelj še vedno upa. Slednjič izprevidi, da treba misliti na lastno rešitev, orjak ne uboga več. Ventili se odpro in naglo se velikan bliža tlu. Sedaj se spusti sidro, a tla so takó zamrzla, da sidro ne prime. Že se plazi zadnja gondola ob tleh, da se nje stanovalci krčevito oprijemajo opor, orjak pa drvi kakor razkačen dalje. Zdjaj pa se zadere mala breza, prava šivanka proti temu kolosu, ravno v zadnji konec, ki se ji je bil v naglici pozabil izogniti. Zaman se skuša gigant iztrgati pritlikavcu, ki se mu zaplete med aluminijeve kosti, da se krive in hrešče od napora. Zadnji čas, in izpraznil bi bil balon svoje vladarje v bližnjo reko. Široko zeva rana in razkriva radovednim očem zanimivo notranjo konstrukcijo.

Balon je razpet ob velikanskem 11-7 metrov visokem in 126 metrov dolgem ogrodju iz aluminija, in sestoji iz 16 ločenih, s plinom napolnenih prostorov, ki se završujejo na oba kraja v koničasto podobo. Zunanja odeja je svitla, skoro bela, iz močnega platna, notranja posebno fina iz bombaža, preparirana znotraj s kavčukom, zunaj s firnežem. Med notranjo in zunanjo odejo se nahaja še tanka skrbno spletena mreža deloma iz aluminija, deloma vrvice. Sploh so vsi trdi deli — če le mogoče — iz aluminija napravljeni tako štirje na dolgih drogih pritrjeni propellerji v podobni vetrnici, dva in dva ob obeh straneh in dve gondoli v podobni čolna; te hranijo bencinske motorje, katerih vsak ima 85, skupno 170 konjskih sil. Spodaj in na straneh vise čudna krmila, podobna policam, v resnici lesene latve, preprežene s platnom. Veliko teh se je pod težo velikana na tleh popolnoma polomilo. Tudi spodnji del aluminijevega ogrodja se je precej poškodoval.

V vsaki gondoli se je nahajal brzjavni aparat, Maschinen-Telegraf, da se povelja mogla signalizovati, blizu tega v zvezi z motorjem (Daimler-motor) šest tipk, na katere je bilo treba samo rahlo pritisniti, da se je izvršil nameravan manever. Signalizovala so se povelja: „naprej“, „nazaj“, „počasi“, „stop“. Klopi v gondoli ni bilo nobene. Vsaka oseba je imela svojo strogro začrtno nalogo, ki je zahtevala vso pozornost, tako, da na počitek nihče mislil ni.

Ekspedicije se je udeležilo, kakor rečeno v vsem osem oseb, med temi en častnik, štirje mašinisti in dva inženjerji. Vsi so bili s početka precej razburjeni in veseli, da so se tako srečno rešili, roke so si bili malo odrgnili, drugega se jim ni zgodilo. Oh našem prihodu so se trudili obrniti balon od vetra proč, kar se jim pa ni posrečilo, tako da je veter zadnji konec pošteno razmesaril.

Vsa povelja je dajal grof Zeppelin sam, simpatičen sivolas mož 74 let star, pa še čvrst in nekam sanjavih oči. Sprva je upal, da more balon na lico mesta napolniti vnovič s plinom in ga le malo poškodovanega po zraku nazaj privleči k Bodenskemu jezeru. Projekt pa bi bil združen z ogromnimi stroški in kde vé, ali bi se balon na povratku še bolj ne poškodoval, saj se je že sedaj burja zaletavala z vso silo vanj. Proti večeru se torej odloči in da povelje, da se balon popolnoma demontira. Danes v jutro je došlo iz bližnje garnizije 80 vojakov, ki so sneli odeje, izpraznili vseh 16 balonov in nato v malo urah z žagami in sekirami raztolkli ogromno okostje. Posamezni deli namreč niso bili z vijaki zvezani in pritrjeni, nego zvarjeni. Ostanke bodo stopili — žalosten konec umetnega velikana. Grof Zeppelin je ostal pri vsem popolnoma hladen. Mirno je popisoval vožnjo in nehoté se mu je zaskrilo oko, ko je pripovedoval, kako tiho in veličastno mirno je plaval njegov orjak po neizkončnem prostoru in samozavestno opomnil: „malo pritismem s prstom in vodim ga, kamor hočem“. Občuduje smo zrl na velikanski ogrodje, sestavljeno z minuciozno natančnostjo. Sančje nam odvrne: „Z ravnalom in šestilom morete meriti črte, tako natančno so odmerjene,“ — in vendar hrani ta prostor 10.400 m³ plina. Gondole same z motorji so tehtale okoli 400 kg, hitrost pa je znašala blizu 40 km v eni uri.

Sedaj pa je vse skupaj samo še kup kovine, problem pa čaka novega mojstra. Kdo vé, če mu ga ne zruši zopet kaka pritlikava breza?

V. S.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 23. januarja.

— **Wzajemność słowiańska.**

Pod tem naslovom priobčuje v Krakovu izhajajoči ugledni poljski list

„Nowa Reforma“ članek, v katerem se razpravlja o stališčih, ki so jih v zadnjem času zavzeli poedini slovanski narodi napram dogodkom v Rusiji in napram poljsko-ruskemu vprašanju. O Slovencih pravi pisatelj: „Slovenci posvečajo vobče malo pozornosti temu, kar se godi na „ruskemu Poljskem“, kakor se izražajo njihovi dnevnikarji; v eni prvih števil, ko se je po carskem manifestu zasvitala nada lepše bodočnosti za Poljsko, je priobčil „Slovenski Narod“ daljši članek pod naslovom „Avtonomija ruske Poljske“. Nato priobčuje z vidnim zadovoljstvom posamezne značilnejše odstavke iz tega članka ter izraža ob koncu svojih izvajanj obžalovanje, da je slovansko časopisje, ki je vedno naglašalo „wzajemność słowiańska“, obmolknilo in ne razpravlja več o poljskem vprašanju, odkar je ruska reakcija vnovič vkovala v težke spone poljski organizem.

— **„Slovenec“** je snoči poročal, da je okrajno glavarstvo radovljiško razveljavilo izvolitve jeseniškega župana in volilne posle poverilo famoznemu komisarju Schittniku. Če je to res, potem je „Slovenec“ prej vedel za uradno odločbo, predno je bila izdana.

— **Rožman že zopet „švefla“.** V snočnjem „Slovencu“ sanja pred vsem o nekem celjskem Seliškarju — no, če imajo klerikalci še v Celju katerega tako odločnega spovednika za njih sleparije in goljufije — potem bi jim svetovali, da oddajo svoje želodce poprej v strojno, če ne bodo mogli v njih vsega prenesti in prebaviti. Kajti od Seliškarja očitani jim kos sleparij in goljufij jim je menda že obtičal v želodcu — ker si ne upajo ničesar ugovarjati, še manj pa tožiti Seliškarja. Ker smo v sobotnem uvodnem članku na podlagi letopisov „Celjske zveze“ za leto 1904. in „Zadružne zveze“, oziroma poprejšnje „Gospodarske zveze“ osvetlili, da se „Zadružna zveza“ celjski niti primerjati ne more — ne ve „Slovenec“, oziroma šveflač Rožman drugega povedati, kakor da so številke zopet napačne, ker imamo v rokah le letopis „Gospodarske zveze“, poročila „Zadružne zveze“ pa ne. Mi smo že v sobotnem članku navedli, da naj se nam ne ugovarja, ker smo primerjali izkaze „Celjske zveze“ za leto 1904. z izkazi „Zadružne zveze“ za leto 1903. To pa radi tega, ker klerikalna zveza z letopisom za leto 1904. še ni prišla na dan. Pač žalostno, da za nad 40.000 kron upravnih stroškov na leto na letopis za l. 1904. najbrže ne mislite, in smo prepričani, da bomo poprej dobili v roke letopis „Celjske zveze“ za leto 1905. kakor pa bode „Zadružna zveza“ svoj falsificirani letopis za leto 1904. skrpucala. Ta električna hitrost prihaja od tod, ker je direktor „Zadružne zveze“ agrarični tehnik — pardon, iz II. letnika učiteljskega izbacenjeni Rožman — vodja „Zadružne zveze“, v Celju pa gospod Jošt. Dalje Rožman o beta tudi (hvala Bogu, da je vsaj obljubil — ampak storiti bo težko), da bo ob priliki od njega podana primera (da bi le kmalu bilo) med revizijskim delom „Zadružne zveze“ in „Celjske zveze“ postala sitna celjskemu Seliškarju (le pripravite se dobro g. Jošt) in zavodom, katere on revidira. Pa ne vruga, da bi morali na povelje sleparjev okrog „Zadružne zveze“ vsi zavodi, ki so pri Vaši zvezi, konkurz napovedati, činitelji zavodov pa bodo marširali v luknjo. Menda namesto klerikalnih sleparjev — ker jih državno pravdnštvo tako pardonira. Vsaj v naši s klerikalizmom osrečeni državi je vse mogoče. Rožman čaka prilike — naj je le čaka. A mi pa vsem poštenjakom okrog „Zadružne zveze“ že danes povemo, da je revizijsko delo „Zadružne zveze“ v Ljubljani sedaj znano — da Vam take sleparske manipulacije že delajo in bodo še delale sitnobe, daj Vaše revizijsko delovanje bilo in še bode v velikansko pogubo nekaterim zavodom — in da je delovanje Vaše slaboglasne zveze — daleč — daleč za vestnim in točnim delovanjem „Celjske zveze“.

— **Vipavska klet.** Iz vipavske doline se nam piše: Presenetilo nas je „Poslano“ v „Narodu“, dne 19. jan.

nuarja t. l., katero je podpisal g. R. Dolenc, vodja kmetijske šole. Čemu se je ta veljak oglašil, nam ni jasno in hočemo v njegovo opravičanje verjeti, da so ga potapljaajoči se vipavski klerikalci zato navidezno na pomoč naprosili. Dosti je mož napisal in dal gradiva. Ko bi se človeku ljubilo, bi ga človek cencal, kakor kobilico na trnku; pa pustimo to in mu kar na vsa usta povemo, da klet zadruga, katero je po lastnih besedah on konstruiral za vipavski dol, ni rabljiva. Ker on citira g. Povšeta, ga citiramo tudi mi in povemo, da se je ta gospod pretečeno poletje v Vipavi pod skalo sam izrekel, da je klet pregorka, in konstatiramo, da se je pretečeno poletje toplomer v tej kleti večkrat povzdignil do 17 stopinj R. in tudi za 18 stopinj R. gre verodostojna govorica. Čez pol leta bomo dejansko s toplomerom v roki konstatirali, se je li g. R. Dolenc oglašil na korist sebi in bankerotni farški zalegi, ali če bi bil večji filozof ostal, da je molčal. M. Sušelj se je oglašil v „Slovencu“ za farške zavode v vipavski dolini in obeta, da dobi 1000 kron, kdor bo dokazal, da je Antonija Vidrih iz Lož pri farški posojilnici zaposlila in dobila 70 goldinarjev ali 140 kron. Vprašamo: Kdo jih bo pa plačal? Mož, vi niste še zrel za javnost, k večjemu morete nastopiti pred mladino in ji predstavljati sveto Genovefo. Res je, da „Slovenec“ ni bogvekaj, toda docela ga boste ugonobili, ako bo sprejemal take psalme, kakoršnih 16 ste mu vi doposlali. Kaj to zaleže, ako na tako uničujoč dopis v „Narodu“ o farških vipavskih podjetjih vzamete že popolnoma izrabljeno lajno v posvečeno naročje in izlajnate 16 komadov edine farške obrambe: „Laž je to“. Na dan s sklepi računov pretečenega leta in potem pa: Kaj čakate za grmom z že obdrgnjeno gorjačo? S tožbo se udari po takih lažljivih obrekovalcih, ki grde poštene zavode v vipavski in bistrski dolini! Kaznujte nas že na tem svetu, da ne porabite za nas na onem drugem preveč razbeljenega olja. Vaših 16 „štikelcev“ se nas je toliko prijel, kolikor krščanski nauk tistega, ki ga posluša vrh Nanosa. Mi smo navedli fakta, vi pa vrzite nam v glavo knjige o svojih podjetjih in dajte nam priliko, da se prepričamo o vaših bilancah in skrbite za to, da pridemo pod ključ, da ne bomo mogli natolcevat več zelo koristnih farških podjetij, osnovanih na „katoliški“ in sedaj hiraajočih na „ljudski“ podlagi. Sleparji ste, ako ne tožite, to vam rečemo v javnih listih in ako nam dobite za to dovoljenja, vam to vržemo v zobe. Delate v resnici samo na korist revnega ljudstva, katero zaslepljeno tava za vami do zadnjih cap, katere boste pobrali z njega.

— **„Naš List“** se je že večkrat pohvalil kako modri, pametni in izobraženi ljudje so zbrani okrog njega. Za ilustracijo te modrosti, pameti in izobraženosti naj navedemo majhen, a karakterističen slučaj. Pri nas je navada, da pojasnjuje minister zunanjih del zunanjepolitične razmere ustmeno. Sicer je grof Beust svojčas svoja ustna pojasnila podprl s tem, da je predložil delegacijama zbirko zadevnih dokumentov, a dočim se je to v Avstriji opustilo, je v drugih državah še v navadi. Take zbirke diplomatskih dokumentov se imenujejo zgolj po barvi ovitka „Weissbuch“ ali „Blaubuch“ ali „Rotbuch“ itd. Pred kratkim je francoska vlada izdala tako zbirko dokumentov glede Maroka in istotako Nemčija. Francoska zbirka je imela rumen ovitek — Gelbbuch — nemška pa bel ovitek — Weissbuch. Dalje je Francija izdala tak Gelbbuch o Macedoniji. Pametni, modri in izobraženi možje so nekaj čitali o tem Gelbbuchu in si mislili, da je to gotovo — tiskovna pomota ter da se mora glasiti „Geldbuch“. In dne 20. t. m. so prinesli notico: „denarna knjiga Francije“ in z veliko resnobo pripovedujejo o tej denarni knjigi. O jerum, jerum!

— **Profesorska vest.** Dr. Janko Bezjak, glavni učitelj na moškem učiteljskem v Mariboru je imenovan učiteljem na II. državni gimnaziji v Ljubljani.

— **Repertoar slovenskega gledališča.** Danes zvečer je predstava za najemnike lož in sedežev na **nepar.** Igra se prvič veselo igra „Potujem s hčerko“ (Njen sistem). V četrti, dne 25. januarja se ponavlja prvič v sezoni opera „Čarostrelec“. — Drama pripravlja noviteta „Sovražnik ljudstva“ H. Ibsena in Jak. Dolinarjeve „Cigane“.

— **Slovensko gledališče.** Kakor že včeraj omenjeno se vsi današnja predstava „Potujem s hčerko“ na nepar, ne pa, kakor je na gledaliških listih pomotoma tiskano, na par.

— **Gospod ravnatelj Andrija Rijan** iz Zagreba bode v kratkem gostoval na našem odru. Že danes: dobrodošel!

— **„Splošno slovensko žensko društvo“** ima 2. februarja ob 5. popoldne svoj redni občni zbor z običajnim dnevnim redom.

— **Prešernov spomenik.** Odbor za nabiranje prispevkov za Prešernov spomenik prosi — želeč zaključiti svoje račune — tem potom vse one cenjene gg. nabiralke in nabiralce prispevkov, kateri jih odboru še niso priposlali, naj blagovolijo to storiti čim prej, gotovo pa najkasneje do 15. februarja letos.

— **Odbor za Malenskov nagrobni spomenik** je sklenil v svoji seji dne 19. prosinca t. l. storiti takoj vse potrebne korake, da bode truplo pokojnega župnika Martina Malenska prvo počivalo na novem pokopališču v njem od vdanih faranov in prijateljev pripravljenem častnem grobu.

— **Ljubljana Belgradu.** Pod tem naslovom piše belgradski „Slovenski Jug“: „Naša občina ima namen, da zgradi v tekočem letu več javnih poslopj, v prvi vrsti pa sirotišnice in sirotinjsko kopališče. Pro račun za ti dve človekoljubni napravi znaša 250.000 dinarjev. Uprava slovenskega glavnega mesta, bele Ljubljane, je ponudila naši občini brezplačno načrte za ti dve zgradbi. Vsled te bratske pomoči smo postali v materialnem in moralnem oziru dolžniki svojih bratov Slovencev. Beležimo ta izredno simpatičen pojav in izjavljamo, da smo bratom Slovincem iskreno hvaležni na tej lepi uslugi. Prepričani smo, da bo tudi naša občina vedno na uslugi bratski Ljubljani.“

— **„Slavčeva“ maskarada** bo letos v nedeljo, dne 4. februarja 1906 v veliki dvorani hotela „Union“ v Ljubljani.

— **K „Zvezi slovenskih pevskih društev“** je kot 38. društvo pristopilo Bralno in pevsko društvo „Toplice“ v Toplicah na Dolenjskem.

— **Prebrisnost sv. Bureaukratiusa.** Kakor znano, je dovoljeno tudi privatnim tiskarnam tiskati vožne liste, kateri pa seveda morajo odgovarjati po svoji obliki in tekstu obratnim predpisom. Večje podjetje si je za svojo potrebo naročilo vožne liste pri neki tiskarni in sicer natančno po uradnem vzorcu, samo v koloni: „Beantragte Duplikat, Aufnahmsschein, Quittungsbuch se je po naročilu tovarne tiskalo samo: „Beantragter Aufnahmsschein“, a vse drugo, kar je bilo za tovarno brezpomembno in se ima tudi glasom nižje tiskane instrukcije prečrtati, se je izpustilo. Na ta način je izrazilo podjetje popolnoma svojo željo in vsak bi mislil, da se nad to majhno spremembo ne bo spotikala železnična uprava. Ali temu ni tako. Tiskarna dobi odlok c. kr. uprave državnih železnic, v katerem se naroča tiskarni, da morajo biti tiskane vse dotične opazke in kar se ne želi in ne rabi pa se naj prečrta oziroma naj bo pretiskano, toraj mora biti tiskano tudi to, kar se potem prečrta. Kaj bi pa bilo, ako bi tiskarna na dotičnem prostoru naredila debele črte in trčila, da je pod temi črtami tiskan tekst? Gotovo je, da se mora rabiti vozni list, ki odgovarja predpisom, vendar je pa preveč, zahtevati, da se kaj tiska samo zato, da se pozneje prečrta. Zopet jasen dokaz, kako imenito je mebliran sveti „Bureaukratius“ v zgornjem „štoka“.

— **Umrl** je v Kranju v starosti 80 let g. Juri Kokalj, oče ljubljanskega odvetnika g. dr. Alojzija Kokalja. Lahka mu zemlja.

— **Požar na Jesenicah.** Pri nedeljskem požaru v tovarni Kranjske industrijske družbe je zgorela skoro tretjina vse tovarne. Zgorela je žičarna, cinkarija, tovarna žebčev in vse velikanske zaloge s približno 180 vagoni žebčev. Nad dvesto dragih strojev in transmisijonov je uničenih in zaradi velikanske vročine deloma raztopljenih. Zdaj so se pokazale že tudi posledice ognja. V ponedeljek jutraj je bilo že 400 do 500 delavcev brez dela in zasluga in minilo bo mnogo mesecev, predno bo tovarna popravljena. Za te reče bo na vsak način treba nekaj storiti.

— **„Marinekapitan“.** Piše se nam: Nič kaj dobro ni delo kaplana

Gnidovcu v St. Vidu na Dolenjskem, ko ga je „Slov. Narod“ malo vzel na muho. Ves bled in zelen od jeze kakor kušar se je repenčil na prižnici, da so ga dali v tiste umazane častnike, ki so od škofa pod smrtnim grehom prepovedani itd. Prav je bilo, da je zvedel Gnidovca, ali da je sam bral, (seveda je storil s tem smrtni greh) v „Narodu“, kar je bilo ondi o njem pisanega. Ker ne neha uganjati neumnosti, naj še kaj izve. Najmanj 15 (reci petnajst) trudopolnih pridig o Marijini družbi je govoril g. Gnidovca in niti enega bojevnik mu ni pridobila vsaka pridiga pod „marinarsko“ zastavo. Pač se je oglasilo par pokvek, ki naj bi krasile to žalostno vojsko. Niti to ni vleklo, da je „hauptman“ obljubil vsakemu fantu po tri „marinarice“. Naši fantje imajo že itak vsak svojo dekle izbrano, čemu naj bi jih torej delil kaplan. Ne vemo, kaj bo rekel gosp. Bolnatura — e pardon, Bonaventura, ker je poslal ravno Gnidovca v najboljše nadi za „komandanta“ v Šent Vid, da tukaj aranžira novi „marine-regiment“. Pa ne gre in ne gre! A korajža velja! Morda pa g. Gnidovca le še pride enkrat v blažene škofove zavode, saj se mu pa vendar le tudi posreči kako „veliko“ delo. Tako je n. pr. zadnji čas sobo bralnega društva pod kaplanijo spremenil v „marinekosarno“, vse je že gotovo, le napis bode še treba oskrbeti. Da bi pa bile „marinarice“ še tesneje zvezane s svojim „poveljnikom“, je ustanovil v kaplaniji lastno „šparkaso“, kar bo tudi nekaj zalego pri škofu. Resno se pa čudimo župniku gospodu Vidregarju, da pusti kaplanu popolnoma proste roke. Zadnji čas je, da se temu nadutemu „petelinu“ malo pristrize grebenček. Svetujemo vam, g. župnik, navzlic temu, da je vaš kaplan tako „pobožen“ in brevir vedno okrog farovarja molji, da ga vendar skoraj predlagate v „avanziranje“ (n. pr. v šk. zavode), za kar vam bode Šentvidci zelo hvaležni.

— **Na postaji nabrežinski** je prišlo, med premikači in njih preglednikom Pavčičem do sporov; nato so zahtevali premikači od ravnateljstva odstranitev njim neljubega predpostavljenega Pavčiča. Dne 22. t. m. so vzele vse premikače na zapisnik. Dokazalo se je, da so bili zadnji omenjeni v resnici opravičeni se pritožiti, a vzlic temu je gospod nadinspektor Stümpfl iz Trsta dal odpustiti 12 prizadetih premikačev iz službe. — Posledica je sledila takoj: ob sedmi uri zvečer je bil sklican delavski shod, na katerem se je po zelo bujni debati sklenilo, da napravijo vsi železniški delavci postaje in kurilnice v Nabrežini točno ob deveti uri stavko, kar se je tudi točno izpolnilo. V Trstu je bil ob deveti uri shod, kjer se je sklenilo radi solidarnosti z nabrežinskimi delavci stopiti v pasivno resistenco in v nji toliko časa vztrajati, da se vzamejo odpuščeni kolegi v Nabrežini nazaj v službo in da bode preglednik Pavčič prestavljen iz Nabrežine. Iz Gorice prihajajo poročila, da stopijo tudi v Gorici premikači radi nabrežinskih sodrugov danes v pasivno resistenco.

— **Premogarski štrajh v Trbovljah** se je razširil tudi na Hrastnik in na Ojstro. Premogarji zahtevajo zvišanje plač, a ravnateljstvo neče o tem ničesar slišati. V Trbovlje pride za sedaj 50 orožnikov; v trboveljski šoli so pripravili prostori za en bataljon vojaštva.

— **Notar v Senci.** Namestnikom notarskega mesta v Senci je imenovan gosp. dr. Fran Strelec, koncipient v Mariboru, dokler ne pride tja nov notar.

— **30letnica akademičnega tehniškega Društva „Triglav“.** Vabila za slavnost so razposlana. Prijatelji in somišljeniki društva, ki še niso prejeli vabila, naj blagohotno oproste in se obrnejo s popolnim naslovom do društva „Triglav“ v Gradcu, Heinrichstrasse 8. II. Nadalje še enkrat opozarjamo vse one, ki se hočejo udeležiti komerza, da jo javijo v najkrajšem času gosp. dr. Janku Sernecu, zdravniku v Celju.

— **Med poukom se je obstrčil** na celovski realki neki dijak III. razreda. Pod kloppo se je igral z nabasanim samokresom, ki se je naenkrat sprožil in zadel nepazljivca v nogo. Zdravnik mu je obvezal nogo. Zagovarjati se bo imel še radi nedovoljene rabe orožja.

— **Umrl** je v Trstu sestanovnik in prvi urednik „Naše Sloge“ kanonik Ante Karabaič.

— **Zaročil** se je v Trgu na Koroškem gosp. Albin Kusterle, sin posestnika in lastnika žag g. Gregorja Kusterla, z gđ. Mici Janežovo. Slovenskemu paru kličejo okoliščini Slovenci krepki „Živio!“ k temu vselemu dogodka.

— **Zašito srce.** Delavec Herkul Gentilini v Trstu je napadel svojega tovariša 32letnega delavca Cezarja Cavulija in ga parkrat sunil z nožem naravnost v srce, da se je ranjenec takoj zgrudil. Prepeljali so

ga v deželno bolnico, kjer so ga sklenili operirati, da bi mu morda rešili življenje. Zdravnik dr. Dolcetti mu je odprl prsi, vzdignil ranjeno srce in ga zašil s tremi šivi. Srce so djali zopet v prejšnjo lego in prsi zašili. Z masazo so spravili kri spet v tok in operirane se je kmalu zavedel, da je spregovoril nekaj besedi. Njegov položaj se vedno boljša in zdravniki upajo, da ga gotovo ohranijo pri življenju. Taka operacija se doslej v Trstu še ni nikoli izvršila in se sploh prav redko posreči, ker je odvisna od ranitve.

— **Vlomi v Trstu.** Prodajalcu žganja Konstantinu Zaffopulu v Trstu so neznani tatovi vlomili ponoči v prodajalno in odnesli železno blagajno, v kateri je bilo za 9000 K bankovcev, 12 funtov sterlingov in vrednostnih stvari za okoli 1000 K. Prazno blagajno so našli v nekem jarku ob cesti na Opčine. — Drug vlom so izvršili tatovi v italijanski konzulat in odnesli 400 K denarja.

— **Vlom v Ricianjih.** V soboto zvečer so neznani tatovi vlomili v „Posojilnico“ v Ricianjih in odnesli 267 K deloma v gotovini deloma v kolkih. Poskušali so tudi na blagajni svojo moč in umetnost, a jim ni šlo delo izpod rok, kot so želeli, zato so se omejili le na zgorajšnji znesek.

— **Panorama-kosmorama.** — Ta tedenska serija nam kaže južno Ameriko (Panama, Ecuador, Peru in Chile). Glavne in najlepše slike zavzemata Panama in Chile; panamsko vojaštvo mora človeku ugajati zbog njegove različne uniforme in ker je njegova disciplina vsa bolj „po domače“. V Valparaisu v Chile nam je omeniti posebno Kolombov spomenik, v Santiagu pa podnožje sv. Lucije. — Prihodnji teden se razstavi otok Cejlon.

— **Pogreša** se od sobote 69letni mestni tesar Mihael Bezaj. Pogrešanec ima sivkaste brke in je imel pri odhodu z doma rjav zimski suknjič, črn, mehak klobuk, štiflete in belo likano srajco brez ovratnika. Tozadevni podatki naj se sporoče mestni policiji.

— **Nogo so odrezali v deželni bolnišnici** bivšemu graščaku in hišnemu posestniku g. Antonu Jeschenaggu, recte Zarubi iz Ljubljane, ker si je pri neki praski zastropil kri.

— **Tatvina.** Hlapet Jožefu Knifiču sta bili dne 19. t. m. ukradeni dve modri konski odejii, vredni 10 K.

— **Ukradla** je služkinja Katarina Zablatnikova nekemu vozniku električne cestne železnice 20 K denarja in jo odkurila nekam na Koroško.

— **Nepreviden voznik.** Včeraj je po Poljanski cesti drvil neki mesar tako neprevidno, da je zadel z ojem v nasproti mu došli električni voz, katerega je nekoliko poškodoval.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 18 Slovencev, 30 Hrvatov in 14 Macedoncev. V Meran je šlo 12 Hrvatov.

— **Redni pouk za naraščaj ljubljanske društvene godbe** se zopet prične 29. januarja, na kar se opozarja osobito taiste, ki so se že pričeli učiti. Učenci se sprejemajo vsak dan do 27. t. m. od 6. do 7. ure zvečer v godbeni sobi magistratnega poslopja II. nadstropje.

— **Prodaja vtihotapljenih prašičev.** V mestni klavnici jo bilo danes popoldne ob 3. uri potom licitacije prodanih 58 zaklanih malih prašičev.

— **Jugoslovanske vesti.** Hrvatski sabor. Na včerajšnji saborski seji se je v tretjem čitanju sprejel zakonski načrt, s katerim se izpopolnjuje postavne določbe o ureditvi sodišč v kraljevini Hrvatski in Slavoniji. Nato je poročal dr. Egersdorfer v imenu imunitetnega odseka o zahtevi okrajnega sodišča v Zagrebu, da se mu izročita poslanca dr. Jos. Frank in Grga Tuškan. Predlagal je, da se prošnji ugodi in da se poslanca izročita sodišču. Ta predlog je bil sprejet. Kot tretja točka dnevnega reda je bila verifikacija banskih pozivnic in naknadno izvoljenih poslancev. Volitve so se verifikirale. Nato sta interpelirala vlado posl. Pisarčič o razdelitvi urbarnih gozdov v Bedekovčini, posl. dr. Frank o sestavi volilnih imenikov. Na Frankovo interpelacijo vlada se ni odgovorila. Prihodnja seja bo v četrtek.

— **Iz zemlje brezpravnosti** in nasilstva. V Varaždinu je veliki župan Radoslav Rubido, ki je bil nedavno v priznanje svojih zaslug „za cesarja in domovino“ povišan v barona. Hrvatski listi so že mnogo pisali o tem velikem županu in ga slikali v najtemnejših barvah. Reski „Novi List“ je pa v svoji nedeljski številki odkril škandalozno afero velikega župana Rubida, ki z bengalsko lučjo osvetljuje nečuvne razmere v hrvatski državni upravi in dokazuje, da je Hrvatska res zemlja brezpravnosti in uradniške despotizma. Kar je zakrivil baron Rubido, to bi se ne moglo zgoditi nikjer drugod razen morda še na Turškem. V naslednjem hočemo na kratko izpregovoriti o dotični škandalozni aferi:

Obč. blagajnik v Mihovljanu, Jos. Jakopič, je l. 1897. poneveril nekaj denarja in se je radi tega uvedla proti njemu preiskava, ki je trajala dve leti. Da ne pogine gladi, je stopil v službo kot pisar pri baronu Rauchu v Lužnici, dočim se je njegova žena Štefanija preselila v Varaždin in si kot šivilja služila kruh. Štefanija Jakopičeva je bila mlada, izredno lepa ženska. Baron Rubido, ki je znan, da je velik „prijatelj“ nežnega spola, jo je videl pri neki priliki in se takoj razvnel za njo. Ker ni mogel z njo priti drugače v dotiko, jo je dal pozvati v svoj urad, češ, da ima z njo govoriti v zadevi njenega moža, kateremu hoče pomagati. Nič zlega slu-teč, je Štefanija Jakopičeva šla k Rubidu. Prišedši k njemu, ji je Rubido jel obljubovati, da bo vse mogoče storil za njenega moža, ako se mu vda. Ker se je Jakopičeva njegovi zahtevi upirala, jo je posilil. To je storil dvakrat. Nato ji je opetovano pisal in jo vabil na nočne se-stanke, a ona ni hotela več k njemu priti, ker je vedela za njegove namene. L. 1900. je bil J. Jakopič obsojen na dve leti ječe. Ko je prišel iz zapore, je dobil službo pri zemljiškem katastru v Ivancu pri Varaždinu. Rubido je za to izvedel in ker se mu Jakopičeva žena ni hotela vdati, se ji je maščeval s tem, da je provzročil, da je bil njen mož odpuščen iz službe. Vzpričo tega je Štefanija Jakopičeva priznala svojemu možu, da jo je veliki župan Rubido dvakrat posilil. Mož, ponižan in osramočen, je sklenil, da odide v Ameriko, kar je tudi storil. Štefanija Jakopičeva s tremi otroki je ostala sama brez sredstev in pomoči. Ker je Rubido zakrivil njeno nesrečo, ga je tožila, zahtevajoč od njega, da vzdržuje njo in njene otroke. Tekom pravde je Rubido priznal, da je Štefanijo Jakopičevo posilil, toda vkljub temu je pravdo dobil, naker je tožil Štefanijo J. radi obrekovanja in predlagal, naj se Štefanija J., čim se uvede proti njej kazenska preiskava, zapre, ker bi sicer morda pobegnila v Ameriko. Sodišče je tej nečuvni zahtevi ugodilo in Štefanija J. že sedi sedaj 14 dni v zaporu, njeni trije mali otroci pa mrjejo v neki kmetski hiši v Ivancu gladi. — Brez komentarja! Vprašamo samo, ali ni res Hrvatska, kakor pravi dr. Potočnjak, zemlja brezpravnosti in demoralizacije?!

— **Srbske dinare dobivamo!** Znano glasilo takozvane hrvatske čiste stranke prava, „Hrvatsko Pravo“, zatrjuje v zadnjih številkah vzporedno z dunajskim listom „Wiener Allgem. Zeitung“, daje potrosila srbska vlada v zadnjih dveh letih na stotisoče kron za srbsko, to je jugoslovansko propagando na Hrvatskem in Slovenskem. To so čudaki pri „Hrvatskem Pravu“! Ker se je jugoslovanska ideja v zadnjem času tako mogočno razvila med Hrvati in Slovenci, mislijo, da se je to zgodilo samo s pomočjo — denarja. Gospodje okoli „Hrvatskega Prava“ morda vzdržujejo svoje „čisto hrvatsvo“ samo s pomočjo denarja, zato sodijo tudi o drugih, da širijo svoje ideje s tem, da jih zavajajo v zlate in srebrne zavoje. Mi pa povemu „Hrvatskemu Pravu“ na uho, da je jugoslovanska ideja med Hrvati in Slovenci že tako krepko razvita, da je ni treba vzdrževati na umeten način z gmotnimi sredstvi! Sicer pa, ako bi bila srbska vlada tako splendidna, da bi podpirala pošteno hrvatsko in slovensko časopisje, ki se ima boriti še z raznimi neprilikami, bi bilo to samo umestno in pravilno. Žal, da se Srbija ne nahaja v takih finančnih razmerah, da bi mogla to storiti, česar je dolžna „Hrvatsko Pravo“ in „Wiener Allg. Zeitung“!

— **Slovenci v Ameriki.** 257 Slovencev je prišlo zadnji teden pretečenega leta v Ameriko. — V rudniku je zasulo v Darrahu Andreja Dolinška. Dobili so mrtvega.

— **Najnovejše novice.** Brez-žična brzojavna postaja se je ustanovila v Podgorici na Črnogorskem.

— **Veliki delavski izgredi** so bili v tovarni Nandorhegy na Ogrskem. Orožniki so morali streljati ter so ubili 9 oseb.

— **Novo mesto.** Moravski trg „Nova Ulica“ je povzdignil cesar za mesto.

— **Predsednicotajne anarhistične zveze** so zaprli v Buda-pešti v osebi dekle Marije Gruber. V njenem stanovanju je našla policija nakradenega blaga v vrednosti 40.000 K.

— **Italijanskega vojaka** so ubili v Kaneji. Vojak je bil odposlan, da pazi na red pri volitvah.

— **Velika nezgoda** v cerkvi. V cerkvi sv. Pavla v Filadelfiji je nekdo po pomoti zaklical: gori! Takoj je vse drlo proti vratom in je nastala gnječa, v kateri je bilo 18 oseb zmečkanih.

— **Najnovejša pisateljska reklama.** Da ljudje gledajo pri vsaki novoizšli knjigi bolj na prsateljevo ime kakor na vsebino knjige je tudi že v avstraliji znana žalostna resnica. V Sydneyu je nedavno izdal neki mladi pisatelj svojo knjigo, ki pa je ostala skoraj popolnoma neopazena, zato je mladi mož sklenil, da na energičen način obrne pozornost občinstva na svojo knjigo. Šel se je ob nabrežju sprejati ter brez povoda ucil nekega kitajskega delavca. Uspeh je bil sijajen! Njegovo ime je zaslovelo in ljudje so se trgali za njegovo knjigo ter vso izdajo kupili. Pisatelj pa se ne bo dolgo veselil svoje sreče, ker ga je že sodišče obsodilo na smrt.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 23. januarja Dr. Kra-mar je prišel danes iz Rusije nazaj in je imel dolg pogovor z Gautschem. Po tem pogovoru je bil Gautsch v avdijenci pri cesarju. Tudi danes kaže vse, da se bo morala rekonstrukcija ministrstva odgoditi na nedoločen čas.

Dunaj 23. januarja Ogrski ministrski predsednik Fejervary je bil danes 2 in pol ure pri cesarju. Šlo se je za važne odločbe. Iz Pešte so poročali, da hoče Fejervary demisionirati; če se doseže sporazumljenje z madjarsko koalicijo, odstopi Fejervary definitivno; če ne, pride novo ministrstvo, ki bo zopet imelo generala na čelu.

Dunaj 23. januarja O vladnem načrtu za reorganizacijo gosposke zbornice se čuje: Vlada hoče dati virilni glas v gosposki zbornici vsem deželnim glavarjem, vsem županom deželnih stolnih mest in predsednikom trgovskih in obrtnih zbornic. Dalje hoče poklicati v gosposko zbornico polovico dosedanjih veleposelstniških poslancev, pa tudi deželni zbori naj bi imeli pravico voliti nekaj članov v gosposko zbornico. Razen treh članov gosposke zbornice so se vsi izrekli proti temu načrtu in sporoče to danes Gautschu.

Dunaj 23. januarja. Cesar je na dvornem plesu ogovoril srbskega poslanika Vučića in mu očital, da je Srbija jako neko-rektno postopala. Vučić je vprašal, v čem obstoji ta neko-rektnost. Cesar je dejal da v tem, ker se je Srbija z Avstrijo radi trgovinske pogodbe pogajala, v tem ko je imela z Bolgarsko že sklenjeno carinsko unijo. Vučić je potem cesarju dokazal, da je njegovo očit-tanje popolnoma neutemeljeno in da je Srbija korektno postopala.

Dunaj 23. januarja Srbska vlada je poslala ministrstvu zunanjih del noto, v kateri pravi, da obžaluje, da so se pretrgala pogajanja zaradi trgovinske zveze, in izjavlja, da je pripravljena zopet začeti taka pogajanja, če Avstrija izreče to kot svojo željo.

Dunaj 23. januarja Iz Pešte in iz Krakova se javlja, da odstopi šef generalnega štaba fcm Beck in da pride na njegovo mesto fcm. Fiedler. Na kompetentnem mestu pravijo, da to ni res, dostavljajo pa: če pojde Beck, se to ne zgodi iz političnih nego iz zdravstvenih nagibov.

Belgrad 23. januarja Trgovinski dogovori so prekinjeni, srbski delegatje so odpoklicani z Dunaja. Avstrija je prepovedala uvoz srbskih prašičev brez vsakega stvarnega vzroka, kajti prašiči so zdravi. Belgradski trgovci skličejo meeting, na katerem se izjavijo za carinsko zvezo.

— ut.

Varšava 23. januarja V trdnjavi je bilo obešenih 11 oseb.

Berolin 23. januarja. „Vorwärts“ poroča, da je neki stotnik z ozirom na pričakovane delavske demonstracije poučeval vojaštvo, da mora streljati na ljudi, čim zapoje boben; kdor bi nalašč previsoko streljal, tega bodo oficirji takoj z revolverji ustrelili.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dun. borze 22. januarja 1906.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
4 1/2% majska renta	100—	100-20
4 1/2% srebrna renta	99-95	100-15
4 1/2% avstr. krona renta	100-20	100-40
4 1/2% zlata	117-85	118-05
4 1/2% ogrska krona renta	96-15	96-35
4 1/2% zlata	114-45	114-65
4 1/2% posojilo dež. Kranjske	99-50	101—
4 1/2% posojilo mesta Split	100-65	101-65
4 1/2% Zadar	100—	100—
4 1/2% bos.-herc. železniško posojilo 1902	100-65	101-65
4 1/2% češka dež. banka k. o.	100—	100-30
4 1/2% z. o.	100-15	100-50
4 1/2% zast. pisma gal. dež. hipotečne banke	100-45	101-40
4 1/2% pešt. kom. k. o. z. 10% pr.	106-45	107-45
4 1/2% zast. pisma Innerst. hranilnice	100-50	101-50
4 1/2% zast. pisma ogr. centr. dež. hranilnice	100—	100-40
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban.	100—	100-90
4 1/2% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	99-50	100-50
4 1/2% obl. češke ind. banke	100-50	101-50
4 1/2% prior. lok. želez. Trst-Poreč	99-90	100—
4 1/2% prior. dolenskih žel.	99-50	100—
4 1/2% prior. juž. žel. kup. 1/4%	316-25	318-25
4 1/2% avstr. pos. za žel. p. o.	100-75	101-75
Srečke	195—	197—
Srečke od l. 1860/1	290—	291—
od l. 1864	161—	163—
fizske	297-50	307-50
zem. kred. I. emisije	299-50	309-50
II.	264—	269-50
ogrške hip. banke	102—	112—
srbske a frs. 100—	150-15	151-15
turške	25-40	27-40
Basilika	477—	486—
Kreditne	79—	85—
Inomoške	93—	100—
Krakovske	61—	67—
Ljubljanske	52-25	54-25
Avstr. rdeč. križa	33-35	35-35
Ogr.	57—	63—
Rudolfove	72—	78-50
Salcburške	529-50	539-50
Dunajske kom.	119-80	120-80
Delnice	666-75	667-75
Južne železnice	1631—	1641—
Državne železnice	674—	675—
Avstr.-ogrške bančne deln.	792-50	793-50
Avstr. kreditne banke	246—	246-50
Ogrske	662—	666—
Zimovstenske	527-25	528-25
Premogokop v Mostu (Brux)	2610—	2625—
Alpski montan	527-50	528-25
Praske žel. ind. dr.	277—	281—
Rima-Muranyi	564—	568—
Trboveljske prem. družbe	157—	160-50
Avstr. orožne tovr. družbe		
Češke sladkorne družbe		
Valute	11-34	11-38
C. kr. cekin	19-11	19-13
20 franki	23-50	23-54
20 marke	23-97	24-05
Soverigns	117-45	117-65
Marke	95-60	95-70
Laški bankovci	251-25	252-25
Rublji	4-84	5—
Dolarji		

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 23. januarja 1906.

Termin.	Pšenica za april	za 100 kg K	17-14
	oktober	100—	16-90
RZ	april	100—	13-98
Koruza	maj	100—	13-92
Oves	april	100—	14-76

Efektiv.

Brez kupčije, Neizpremenjeno.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 806-2. Srednji zračni tlak 736-0 mm.

Januar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
22. 9. zv.	733-8	0-3	sr. jvzb.	oblačno	
23. 7. zj.	738-8	— 2-4	sr. jvzb.	oblačno	
2. pop.	741-3	— 1-6	moč svzb.	oblačno	

Srednja večerajšnja temperatura: —0-4°
normale: —2-2. — Padavina v mm 0-0.

Zahvala.

Podpisani smo prejeli toliko dokazov srčnega sočutja in iskrenega sožalja v bridkih dneh bolezni in zlasti ob žalostnih trenutkih smrti nepozabne so proge, sestre, matere, svakinje in tete, gospe

Rozalije Trošt roj. Premrov

ki je v 47. letu svoje starosti v naročju svojih najdražjih po dolgi bolezni mirno zaspala v Gospodni dne 18. januarja 1906 v Tomišlju, da nam ne dostaje besed, ki bi se mogli z njimi primerno zahvaliti. Zlasti se zahvaljujemo g. domačemu župniku za skrb in tolažbo ob zadnji uri, preč. g. dr. Mauringu in rodbini Japljevi za darovane vence, kakor tudi g. županu A. Svetetu za vso potrpežljivost v najhujši sili, posebno še domači gospodini Novakovi in p. n. koleginjam z Iga in Iške vasi, g. tovarišu Troštu za spremstvo na zadnji poti, obč. odboroma iz Tomišlja in Vrbljenj, za udeležbo pri pogrebu, g. organistu z Iga za lepo petje, vsem sosedom in sosedam. Bog plati!

V Tomišlju, 21. januarja 1906.

Ivo Trošt, soprog. — Vladimir, Olga, Janko, Emil, Mimi, Fanny, Ludovik, otroci. — Fanny in Marija Premrov, Antonija roj. Dolenz, sestre. — Tekla Premrov rojena Blechig, Francie Richdig. — Val nečaki in nečakinje.

„Srčna naklonjenost“ Gradec.

Pričakujem sporočila do 24. t. m. ker potem moja zaupna oseba odpotuje iz L.

S . . .

Akviziterje

sprejme pod jako ugodnimi pogoji prav dobro uvedena zavarovalnica za življenje. Predstaviti se je od 9.—11. ure dop. v Gosposkih ulicah št. 15 pri tlično, pisarna na levo. 274—3

V najem se išče dobro idoča gostilna

na Gorenjskem blizu železnice. Ponudbe na uprav. „Slov. Naroda“ pod št. 172. 172—5

Večji vrt

v Celju s toplimi gredami se da takoj v najem. Pogoji se izvedo ustmeno. Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“. 263—3

Zaradi odpotovanja se ceno prodaja razno pohištvo

in vmes tudi 306—2

salonska garnitura.

Kongresni trg šte. 16, I. nadstr.

Na nobeni mizi bi ne smelo manjkati

Strossmayerjeve slivovke

(letnik 1887)

priradni pridelek prve vrste iz kleti ekselence pok. škofa dr. J. J. Strossmayerja, ki jo prodaja

D. Reichsmann sin v Djakovem (Slavonija).

3744 26

Poštni zavoj z 2 litri franko K 6—.

Pri naročilih naj se navede tudi kraj, kjer je pristojna finančna straža.

5 kron in več zaslužka na dan!

Iščejo se osebe obeh spolov, ki bi pletle na naših strojih. — Preprosto in hitro delo vse leto doma. — Ni treba znati ničesar. — Oddaljenost ne škodi nič in blago prodamo mi.

Žurba pletlinih strojev za domače delavce 3477 37

THOS. H. WHITTICK & Co. Praga, Petrske náměstí 7-156. Trst, Vía Campanile 13-156.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Bejaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1905. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Mali Glodnitz, Franzensfeste, Inomost, Mozakovo, Ljubno, Čes Selsthal v Anasse, Solnograd, Čes Klein-Beifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Murau, Mauterndorf, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, Čes Selsthal v Solnograd, Inomost, Čes Klein-Beifling v Steyr, v Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Prago, Lipsko, Čes Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 44 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Mali Glodnitz, Ljubno, Selsthal, Solnograd, Bad Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregene, Curich, Ženeva, Pariz, Čes Amstetten na Dunaj. — Ob 3. uri 58 m popoldne osebni vlak v Trbiž, Šmohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, Čes Klein-Beifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, (v Prago direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj Čes Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Trst-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osebni vlaki: Ob 7. uri 17 m jutraj osebni vlak v Novo mesto, Straže, Toplice, Kočevje, ob 1 uri 5 m pop. istotake. — Ob 7. uri 8 m svečer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA Ob 3. uri 23 m jutraj osebni vlak s Dunaja Čes Amstetten, Monakovo (Monakovo-Trst direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj Čes Amstetten. Linc, Steyr, Isl. Anasse, Ljubno, Celovec, Mali Glodnitz, Beljak, Ob 7. uri 12 m jutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne osebni vlak s Dunaja Čes Amstetten, Lipsko, Prago (iz Prago direktni voz I. in II. razreda), Francove vane, Karlove vane, Heb, Marijine vane, Plzen, Budejovice, Linc, Steyr, Pariz, Ženeva, Curich, Bregene, Inomost, Zell ob jezeru, Bad-Gastein, Solnograd, Ljubno, Celovec, Šmohor, Pontabel. — Ob 4. ur 29 m popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovca, Malega Glodniza, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 06 m svečer osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Beljaka, Malega Glodniza, Celovca, Pontabla, Čes Selsthal od Inomosta in Solnograda, Čes Klein-Beifling iz Steyra Lince, Budejovice, Plzena, Marijinih varov, Heba, Francovih varov, Praga, Lipskega. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Osebni vlaki: Ob 8. uri 44 m jutraj osebni vlak iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m svečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m svečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le v oktobru. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m jutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 10 m svečer Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le v oktobru. — Srednjeevropski čas je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani

Službo

kot gospodinja ali pa mesto v trgovini želi dobiti starejša dama.

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“. 271—3

GRAND PRIX

Pariška svetovna razstava 1900.

Svetovnoslavna ustna voda. Doniva se povsod. 3564—23

Knjižna novost!

f. škerč: Mučeniki.

Slike iz naše protireformacije.

Cena: broš. z izvirno risbo na naslovni strani 3 K, eleg. vez. 4 K 50 h, po pošti 20 h več.

Ta najnovejša škerčeva pesniška knjiga obsega petdeset epskih pesnitev iz zgodovine slovenske protireformacije. Reakcija zoper protestantizem se je bila začela že za Trubarja. Ko pa je zasedel ljubljansko škofijsko stolico Tomaž Hren, so se začeli hudi časi za slovenske protestante. To reakcijo nam slika škerč v plastičnih epskih pesnitvah na podlagi zgodovine in v njenem duhu. Vsak izobražen Slovenec se mora zanimati za zgodovino svojega naroda, torej tudi za slov. protestante, ki so po dolgem upiranju podlegli kot pravi mučeniki za svoje prepričanje, tako, da jim mora izkazovati svoje simpatije in spoštovanje vsak napreden Slovenec. 54—9

Knjiga je izšla v založbi

Lav. Schwentnerja

v Ljubljani.

Bela — . . . uta

1 ali 2 učenca Nova hiša

s prodajalno in stavbno parcelo zraven je blizu Ljubljane pod ugodnimi pogoji naprodaj. Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“. 314—1

Koledarja * za kmetovalca

spisal agr. dipl. J. Legvart

je še nekaj iztisov v zalogi. — Kdor si ga želi nabaviti, naj si ga naroči nemudoma pri

I. Bonaču v Ljubljani Šelenburgove ulice.

Cena knjižici K 1-80, s pošto 2 K. Pri naročilu na skupaj 5 komadov se cena zniža na K 1-40 komad. 184—5

Gospica

izobrazena, 20 let stara, z 2000 kron gotovine, se želi v svrbo ženitve seznaniti z gospodom, ki bi imel primerno službo. 318—1

Ponudbe, ako mogoče s fotografijo, je poslati na naslov J. Tamljanovič, Reka, via Germania 3, I.

Sprejmejo se popravila galoš.

Anton Ravnikar čevljarški mojster

Ljubljana, Sodnijske ulice šte. 4 blizu justične palače.

Izdelovanje vsakovrstnih čevljev za dame, gospode in otroke od najfinejša pa do priproste oblike. 313—1

Točna postrežba. Zmerne cene. Prodajajo se tudi prave ruske galose.

Società anonima per la utilizzazione delle farre idrauliche della Dalmazia-Trieste.

Delniška glavica K 8,000.000. Sedež v Trstu. Tvorница v Šibeniku.

Primissima Calcium Carbid.

Pri odjemu najmanj 100 kilogramov po 26 K za 100 kilogramov 4065—12

netto-teže (ne brutto za netto) v zavojih po 50 ali 100 kilogramov, embalaža brezplačno, z vseh postaj avstro-ogrške monarhije, po povzetju ali če se naprej pošlje znesek. Gramuliran Carbid v zrnih po 1/2, 3/4, 1/16 in 1/32 mm. 4 K več, t. j. po K 30—.

Špecialni rabat za cele vagone od 10,000 kilogramov dalje.

Znamenitost za Ljubljano.

Ameriški kralj diamantov

je dospel v Ljubljano.

Samo ta teden se bodo od 7. jutraj do 8. zvečer prodajale najlepše imitacije diamantov in juvel, ki jih tudi strokovnjak ne loči od pristnih.

Velika izbira moških in damskih prstanov, brož, uhanov, kravatih, igel, zapestnic, manšetnih gumbov; pristne ameriške moške in damske double verize posebej. Vsi predmeti ki so stali prej po 4 gld. stanejo sedaj samo po 1 gld. in vsi predmeti, ki so prej stali po 2 gld., stanejo sedaj samo po 50 kr.

Prosim, pazite na firmo

„Pri ameriški zastavi“

na Cesarja Jožefa trgu, na oglu trgovske šole.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU. Kupuje in prodaja vse vrste rent, sestavnih pisem, prioritet, komunalnih obližaj, sročk, delnic, valut, novcev in deviz. Promese izdaja k vsakemu žrebanju. Akcijski kapital K 2,000.000—. Rezervni zaklad K 200.000—. Denarne vloge sprejema. V tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obratuje od dne vloge do dne vzigaja. 3—9